

SZEVEDI

KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL BELVÁROSI PLEBÁNIA (TEL. 136)
FŐSZERKESZTŐ VÁRHELYI JÓZSEF P. PRELÁTUS, PLEBÁNOS

Missió Szegeden.

Irta: Csávossy Elemér S. J.

A „missió“ szó a legmagasztosabb eszméket és érzelmeket kelti fel, vagy idézi vissza lelkünkbe. „Missió“-nak nevezi a hit-tudomány magának az örök Igének és a Szentléleknek küldetését a világra, — mert a „missio“ annyi, mint küldetés — és azért amikor missióról a szó közönséges értelmében szólunk, ezt kapcsolatba hozzuk az Ige, a Szentlélek küldetésével Krisztus örök szavának erejére támaszkodva: „Vegyétek a Szentlelket. Amint küldött engem az Atya, úgy küldelek én titeket“. (Ján. 20.) Nekünk is Krisztust és Krisztus Lelkét, az Igét és a lelket kell bele vinnünk a lelkekbe, a családokba, a népbe, a társadalomba. Ez a mi küldetésünk, missionáriusoké, akik „missió“-kat tartunk.

A „missió“ szó a régi próféták hivatását juttatja eszünkbe. Ninive világváros tereire állít oda, a Jordán partjára Jónás és ker. sz. János mellé. „A pusztában kiáltónak szava: Készítsétek az Ur utját. — „Még negyven nap és Ninive elpusztul“. Vajjon nem ugyanaz-e a világ lelkülete ma is? A Megváltó megszületett ugyan, de mily kevesen vannak, akik befogadták, és mily sokan, akik be is fogadták, ismét kiutasították! Valóban a nagyvárosok közepette is sokszor pusztában kiáltónak szava a missionárius szava, az emberi szenvedélyek vadállatai közt kiált a távolba, mert a közelség mellett is oly távol állanak sokszor a lelkek: a templom mellett élőket gyakran egy egész világ választja el a templomtól — a pusztában kiáltónak szava!

A „missió“ szó Róma fórumaira, az areopág elé vezet minket, a hellén-római kor nagyvárosaiba, az apostolok korába, mikor az „ismeretlen Istent“ hirdették. Soknak ez az Isten ma is gyakorlatilag ismeretlen. „Közöttetek áll, akit ti nem ismertek.“ A férreri szent Vincék, a páduai szent Antalok, a Kapisztránok, a Fáber Péterek, a Kaniziusok, a régiszi és hieronimói szent Ferencek személye elevenedik meg előttünk, mikor missiókról halunk — nem a pogányok között Xav. szent Ferenc módjára — hanem itthon a modern nagyvárosokban az európai civilizáció közepette azok számára, akik a közöttük élő Krisztust nem ismerik, a közöttük lakozó Istent feledik.

Ilyen missió lesz Szegeden is a nagybőjtben. Bár lakoznék a missionáriusokban a Kapisztránok és régiszi sz. Ferencek lelki ereje és szónoki hatalma. A missió, ha igazán sikerrel jár, fordulópontot jelent a vidék, a község, a város vallásos életében hatása évtizedekre kiterjed. Azért nem is tartunk missiót minden évben, amint nagybőjti konferenciákat vagy lelkigyakorlatokat szoktunk tartani, nem is minden második, vagy harmadik évben, amikor egy-egy nevezetesebb szónokot hívunk meg külön nagybőjt vagy ádventi ciklusok megtartására, vagy ugynevezett lelki megújulásra. A missió rendkívüli eszköz a hitélet fellendítésére, ritka esemény egy város vallási életében, olyanféle, mint a szentév az egyház életében, hasonlít a nehéz üteghez a hadviselésben, melyet akkor vonultatnak fel, mikor egyszerre rést akarunk ütni az ellenség harcvonalán, eldönteni akarjuk az ütközet sikerét.

A missió, ha igazán sikeres, átalakítja a hívők egészét, ha nem is a varázsvessző hatásával egyszerre és mindenkorra, mintha egy lökéssel a keresztény élet tökéletességére emelné fel a tömegeket és örök időkre megszilárdítaná azokat a vallás gyakorlatában, de erejével megragadja az egész népet és minden társadalmi osztályt és minden lélekben megteremti azt a dispoziációt, hogy folytatólagos lelkipásztori munka mellett sikerrel nekilendülhet a hitélet, a katolikus szervezkedés és katolikus társadalmi élet. Azért most jegyezzük már meg, hogy a missió sikere a missió előtt kezdődik és csak a missió után fejeződik be. A missió mint rendkívüli eszköz sohasem pótolhatja a rendes lelkipásztori munkát, hanem arra van hivatva, hogy ennek új lendületet adjon, új sikert, fokozott hatást biztosítson. Nem nevezhető sikeresnek az a missió, melyben a templom talán megtelik, de csak egyszerű közönséggel p. o. az egyesületek jámbor tagjaival vagy a beparancsolt iskolai ifjúsággal vagy a gyakori gyónók-áldozók áhitatos tömegével, akik megtérésre nem igen szorulnak, akiknek egy rövid lelkigyakorlat is elég volna, ha netalán buzgóságukban ellankadtak volna, vagy azoknak az jámboroknak seregével, akiknek talán inkább a kevesebb, mint a több templombajárás válnék lelki hasznukra, — de emellett elmarad az intelligencia, el a hivatalnokvilág, a kereskedő-, és iparososztály a munkástömegek, a férfiak általában, a fiatal-házások és az u. n. szabad ifjúság, melyet nem kötelez már az iskolai törvény, vagy akiket nem hajt templomba a szülői parancs. Ezek tartózkodása mellett sikeres missióról szó nem lehet. A missiónak a társadalom minden rétegét érinteni kell, csak akkor nevezhető sikerültnek.

És melyik osztályról, melyik társadalmi rétegről, az emberi élet melyik alakulatáról lehetne elmondani ma nálunk, hogy nem szorulna rá alapos missióra? Az *intelligencia* körében elég gyakran találkozunk igazi hitetlenséggel vagy pozitív kételkedéssel még azoknál is, kik egyébként hívőknek vallják magukat.

Mert hiszen, aki komolyan tartja minden vallás egyenlően jogosult voltát, voltaképp már is megtagadta katolikus meggyőződését. Hány katolikus ember szemében is a tulvilági élet nem annyira komoly és reális igazság, mint inkább felemelő és vigasztaló vélemény! Hol grasszál a teozófia és a spiritizmus járványa jobban, mint ép városaink intelligens uriközöniségében? A hitelenség és a hitkétely mellett ott találjuk az elméleti és a vele járó gyakorlati hitközönnyt. A *férfiak* soraiban oly gyakran hiába keressük a gyakorlati vallásosságot. Mely panasz általánosabb, mint az, hogy a férfiak nem járnak templomba, nem élnek a szentségekkel? Katolikus kötelességeiket nem teljesítik a magánéletben és katolikus szempontból inaktívek a nyilvános életben: hiányzik bennök a katolikus öntudat, a családban a nemi élet aberrációi legtöbb esetben a férfi brutális ösztönéletére vezethető vissza. A *munkásvilágot* érintve csak Prohászkanak egy szavát kell idéznünk: a legnagyobb aposztázia, melyet a kereszténység a történelem folyamán megért. A *családot* három rákbaj pusztítja: az egyke, a válás és az egyházilag törvénytelen együttélés. Az *ifjuság* erkölcsi degenerációja hallatlan dimenziókat ért el már majdnem a gyermekkortól kezdődőleg és ami a legborzasztóbb, a *leányifjuságnál* is, akiknek soraiból kerülnek ki az egykori anyák. Ki mérné meg a *gazdasági* életben elharapózott igazságtalanságokat és kizsákmányolásokat; a *társadalom* szociális érzékének hiánya és végtelen erkölcsi romlottsága mellett bizonyít egyedül már az elmúlt fővárosi szilveszteréj.

De lehet-e eredményre számítani a missiónál? Isten keze nem rövidült meg és az imádság, mely munkával párosul, most is mindenható. A missió nagyvárosban feltétlenül összehasonlíthatatlanul nehezebb, mint kisközségekben. Már az előkészületi munka maga, melytől nagyrészt függ a missió sikere, sokszorta bonyolultabb. A missiónak, minden egyes hívőnek, minden egyes családnak tudomására kell jutnia. Ez az első lépés. A második az, hogy a templomból távolállókat a missióban való részvételre rá kell bírni. Ez a missió propagandának jelentékeny részét fejt ki. Ezt az előkészítő munkát nem szabad a véletlenre rábízni, hanem tervszerűen kell eljárni. Itt nyílik meg az egyesületek számára tág apostolkodási tér, melytől fázniok nem szabad. Házról-házra, családról-családra be kell járni a várost és az egyeseket a missióban való részvételre rábeszélni. Emellett mindenki saját körében, családjában, rokonai és ismerősei közt a hivatalban, társadalmi érintkezésében iparkodik a missiónak propagandát csinálni. Az iskolásgyermek által is propaganda-munkát kell kifejttenünk. Adjunk kezükbe nyomtatványt, ők vigyék el szüleiknek, kérjük számon tőlük megtették-e? Az uraságok, mesterek, hivatalfők, gyárak részéről lehetővé kell tennünk a missióban való részvételt a tanoncok, a cselédek és alkalmazottak részére. Érvényesítsük társadalmi befolyásunkat, mozgassuk meg a sajtót a missió érdekében. A missió előkészítésében

minden tényezőnek közre kell működnie. Csak így érhetünk el eredményt. A többi az isteni kegyelem dolga. Ezt alázatos és állhatatos imádsággal kell kiesdenünk. Azért mint az első nagy világmisió, az apostolok missiója, az első Szentlélek kilenceddel vette kezdetét, úgy szegedi missiónkra is nyilvános és magán-imádságokkal készüljün az egész város katolikus hívőserege és akik jobban tudnak imádkozni, imádkozzanak azokért is, akiket majd csak a missióban kell megtéríteni, hogy imádkozzanak. A szegedi missiónak nem szabad kárbavesztett munkának lenni, a sikert biztosítanunk kell.

Az okkultizmus és spiritizmus.

I. Az ami igazság.

Nincs ország, nincs város, hol spiritiszta médiumok és hívő spiritiszták ne lennének. A rejtelmes, a titokzatos mindig vonz: nem csoda, ha könnyen hívő emberek rögtön behódolnak a spiritiszta szeánszok büvkörének.

Mi, az igazság, nem lesz tehát haszontalan eldönteni!

Hogy ezt megtehessük, röviden meg kell ismerkednünk az okkultizmus egész területével.

Vannak *okkult lelkijelenségek*, ilyenek pl. a telepatia és a távolbalátás. Az okkult jelenségeknek másik csoportja a *szellemjelenségek és végül a parafizikai jelenségek*, milyenek a távolba mozgás, materializáció, kopogás stb.

Az okkult lelki jelenség nem más, mint rendkívüli módon való meglátása és észrevése idegen lelkiállapotoknak és nem lelki természetű eseményeknek, melyek tulesnek idő és tér korlátjain.

E jelenségek többnyire nem alapulnak csaláson, vagy érzéki csalódáson, bár itt is lehetnek csalások. Ki ne ismerné az édesanyák titokzatos finom érzékeny-

ségét, kik gyakran messze távolról, minden érintkezés nélkül tudomást szereznek gyermekeik sorsáról?

A távolbalátás frappáns esetét ismerhetjük meg egy magyar püspöknek, Ferenc Ferdinánd titkáranak és tanáranak leveléből. E levélben, melyet testvéreinek írt, elmondja, miként álmotta meg 1914 jun. 28-án hajnalban, tehát néhány órával előbb a trónörökös pár meggyilkolását.

A levél így hangzik:

„1914 június 28-án hajnalban fél 4-kor rémséges álomból ébredtem fel. Azt álmottam, hogy íróasztalomhoz ültem a reggeli postát átnézni. Legfelül feküdt egy fekete szegélyű, feketepecsétetes levél a főhercegi címerrel. Az írásról rögtön ráismertem, hogy ez az én fenséges uram levele. Felnyitottam a levelet: a levélpapír szélességében felül égszínkék alapon — akárcsak a képeslevelezőlapokon — utcarészlet állt: egy széles ut, s arról beforduló keskeny utcaköz. A fenségek automobilon ültek; szembe velük egy tábornok és a soffőr mellett

egy tiszt. Az utca mindkét oldalán sűrű embertömeg, míg két suhanc előugorva állott és a Fenségekre lőtt.

Alatta állt a főherceg levele, mely szószerint ez volt:

Méltóságos Püspök Ur!

Kedves Dr. N. N.!

Tudatom Önnel, hogy ma feleségemmel együtt Szarajevóban politikai orgyilkosság áldozata leszek. Ajánljuk magunkat ájtatos imáiba és szt. miseáldozataiba és kérjük, hogy továbbra is olyan hűséges és odaadó maradjon szegény gyermekeink iránt, mint eddig volt.

Szibből üdvözli Önt

Ferenc Ferdinánd

Szarajevó, 1914 jun. 28. reggel fél 4.

... D. u. fél 4, Bécsből kapom a táviratot, hogy a fenségeket meggyilkolták. Eddig a püspök levele. Természetesen az álom megtörténését nem lehet kétségbe vonni. Hogy pedig mily élethűen adta vissza a tragikus eseményt, azt mindnyájan tudjuk.

Ez okkult jelenség magyarázata is könnyen megadható. A két suhanc valószínűleg e nap hajnalán már magában forgatta e pokoli tervet és pedig nagy lelki izgalom között. Idegrendszerük tehát úgy működött, mint rádióleadóállomás. A püspök idegrendszere pedig a felvevő állomás szerepét játszotta, mely nagyon alkalmas volt e rezgések felvételére, hisz' lélekben figyelemmel és aggodalommal kísérte a trónörökös pár utját. Az átvitel álomképi megjelenése a szokott pszichológiai törvények (az u. n. asszociációs törvények) szerint folyt le és így semmi rendkívülit nem tartalmaz,

A távolbalátás és telepátiaán kívül vannak még olyan okkult jelenségek, melyeknek valódiságában szintén nem kételkedhetünk. Ezek a szellemjelenségek. Természetesen itt is csak azon eseményeket tarthatjuk igazi okkult jelenségeknek, amelyeknél pozitive tudjuk, hogy csalás vagy érzéki csalódás biztosan ki van zárva.

Ilyen pl. egy würzburgi plébános esete, aki 1902-ben plébániáján több borzalmas kísértetjáráson esett át. Hallucinációról, beteges képzelődésről itt beszélni egyenesen nevetséges lenne. A plébános u. i. ebben az időben 50 év körüli, teljes erőben és egészségben lévő férfit volt.

A nyugtalanságok 1902 telén kezdődtek a plébános hálószobája körül. A lépcsőházban oly hangok verték fel az éj csendjét, mintha üveggel teli ládákat taszítottak volna le a lépcsőkön. „Ha megnéztük — írják a szemtanuk — mi történik ott kint, semmitsem találtunk. Ha pedig imádkozni kezdtünk, még dühösebben tört ki a lárma. Ilyenkor még az ajtónkon is dörömböltek. A ház harangja gyakran kísértetiesen megszólalt; hangja úgy csengett, mint valami tulvilági lélekharangé.“ A plébános szobájába gyakran vörösén tüzelő golyó táncolt be az ajtón keresztül, ide-oda ugrált, majd az ablakon keresztül eltűnt.

De jöttek még ennél külön dolgok is. Legrémesebb élményét maga a plébános így írja le: „Aludni rendszerint igen mélyen szoktam. Mégis ebben az időben többször felébredtem: úgy éreztem ilyenkor, hogy valami láthatatlan kéz rázott fel s tudtam, hogy most a kísértet szobámban

van. Ekkor szokatlan zörej verte fel a nagy csendességet. E zaj kezdetben pisztoly-dördülésként, de azután harangzugásként hangzott, mely jólkivehetően szobámból és nem kívülről jött. Majd erre dühös kutyaugatás következett. Ugy éreztem mintha szokatlanul nagy kutya ugatna bele arcomba. Ilyenkor jéghideg lehet csapott végig. Mondhatom, nem volt kellemes. Szerencsére, a jó Isten rendkívüli erős idegeket adott — de mégis úgy éreztem, hogy minden idegszál ki akar szakadni testemből.“

Feltűnő, hogy a kísértet akkor jelentkezett leginkább, mikor a plébános hasonló vendégektől szabadította meg hiveit házuk megszentelése által.

Talán még érdekesebb a következő eset, mely Grosszerlachban, Würtenbergben történt.

A szellemjárás színhelye módosabb parasztház volt, melyet ebben az időben özvegy asszony lakott három gyermekével. 1916. ápr. 30-án hajnalban az istállóban a tehén különös nyugtalanságot árult el, izzadási rohamok lepték meg s úgy folyt róla a verejték, mintha dézsa vízzel öntötték volna le; köteléke pedig többször titokzatos módon kioldódott. A következő két napon e feltűnő jelenségek újra megismétlődtek. De ekkor már a ház csendjét is titokzatos hangok zürzavara verte fel, míg végre május 13-án a rejtélyes tünetmények tombolása elérte tetőpontját.

E napon egy hasábfá valósággal táncra perdült. A jelenlevők egyike erre kihajította az ablakon, de a fá cseppet sem jött zavarba: szempillantás alatt bent termett, anélkül, hogy látták volna, mi-

ként és hogyan. E küzdelem az ember és a darab fa között többször megismétlődött, míg végre — úgy látszik, a fá megunt a játékot — mert utját a kijáratnak vette s elkezdett, fel s alá sétálni a pajta és a lakóház között. De ezalatt az aprított fák is szerepet cseréltek: fogócskához fogtak a konyha kövezetén. Estefelé a háziasszony nem kis örömeire öt tejeskőcsög ugrott le a polcra és zuzódott darabokra a kemény kövezeten. Május 15-én újult erővel törtek ki e jelenségek: az összes edények, tányérok, fedők, serpenyők, lábosok, zsirosbödönök, fazekak, kancsók, korsók leugráltak helyeikről és pokoli táncot jártak a földön, sőt az udvarra is kigurultak, néha pedig a jelenlevők ellen ugrottak. Azzal az emberrel pl., aki ostorral az egyik rakoncátlan edényen végighuzott, alaposan elbántak. Tele talak, úgy ahogy az asztalon ebédre kikészítve állottak, a magasba emelkedtek s aztán a földre zuhantak. Az egyik tele boroskorsó, anélkül hogy egy csepp is kilötytént volna belőle, a földről hirtelen az asztalra pattant, a közelében álló tejesüvegnek nekiemert s azt darabokra zuzta.

Jöhetett még ezután valami új? Igen. Az ajtók kiemelkedtek sarkukból és a földre zuhantak; az ágydeszkák széthullottak, paplancok, párnák darabokra tépődtek, a tollak, pelyhek pedig ezer felé szóródtak. Nem csoda tehát, ha e nagy zenebonában és felfordulásban sokan megsebesültek. És mivel a jövő semmi reménnyel sem kecsegtetett, május 15-én a lakók végleg elhagyták a megátkozott házat.

Tehát vannak olyan okkult je-

lenségek, amikor a szellemjárás kétségtelen. Ezt tagadni sok esetben merésznek látszik.

Annyi azonban bizonyos, hogy ezek a szellemek semmiesetre sem az elhunyt emberek lelkei, jelentkezzenek bár még oly híres médium szavára is. U. i. e szellemek akár így, önkénytelenül mint a fenti két esetben, akár spiritiszta szeánszokon hívásra jőjjenek, azok csak gonosz szellemek lehetnek. Mert mindezideig nem tudták bebizonyítani, hogy ők csakugyan azoknak az embereknek lelkei, kiknek kiadják magukat. Ennek bizonyítására a sok közül szolgáljon itt Raupert tapasztalata, melyet egy szeánszon szerzett.

„Egy estén — így beszéli el az eseményt Raupert — T. J., aki állítólag elhalt barátom szelleme volt, oly kijelentést tett, mely nem volt igaz és nem is lehetett igaz, mert az állított dolog nem is tartozott az ő életéhez. Erre bebizonyítottam neki, hogy a mondott eset lehetetlen. Nagy hallgatás volt a felelet. Mire én felemelkedtem és ünnepélyes hangon mondtam: „Most kérdezlek téged Isten nevében, valóban az elhunyt T. J. vagy-e?”

Minden jelenlevő határtalan csodálkozására rövid és velős felelet érkezett: „Nem!”

Erre azt mondtam: „Ugy kérdezlek téged Istennek nevében, hol vetted ezt az értesülést, mely

által ezt a nagy csalást véghezvinned lehetséges volt?”

A gunyos válasz így hangzott: „A ti saját ostoba gondolataitokból. Ugy ültök itt, mint a bolondok, oly passzív állapotban, melyben én gondolatképeiteket csaknem oly pontosan leolvashatom, mint ti az Ujszövetség egy lapját.”

Egy franciaországi szeánszon pedig arra kényszerítették a szellemet, hogy írja le az ott használatos köszöntést: Éljen Jézus! De nem volt rábirható. Végre irt — s az irás ez volt: Éljen a sátán.

Tehát e szellemek ördögök, ha az okkult jelenségek csakugyan a tény bizonyosságával bírnak és ha az emberi erőket felülmulják, kétségtelenül bizonyos. Kitünik ez még a jelenségek természetéből is, melyek haszontalan, könnyelmű játékok, azután a szellemek hazudozásából, továbbá ama hamis, ellenmondó és erkölcsstelen tanokból, melyet hirdetnek. De ők maguk sem tagadják mivoltukat. Nem egyszer bevallották, hogy gyűlölik az Istent, a nevük gyűlölet, Lucifer stb. A fentemlitett szeánszon pedig elárulták, kinek szolgálatában állanak!

Vannak tehát valódi szellemjárások is. De vajjon mi az igazság a távolmozgás és a materializáció jelenségeinél. Hisz épp ezek lépnek fel a titokzatos szeánszokon! Ezt a legközelebbi számban döntjük el.

Szeged legkellemesebb szórakozóhelye

a Belvárosi és Korzó Mozi

Gondolatok egy sir felett.

A kalocsai temetőben frissen hantolt sir domborul. A hant alatt a magyar tudománynak egyszerű külsejű, csendes, de egyik legkiválóbb képviselője és uttörője pihen P. Fényi Gyula, a Jézus Társaságának papja, a világ egyik leghíresebb csillagásza.

Mi volt Fényi Gyula élete? Nem a mindennapi életre gondolunk. A mindennapi élete az egyszerű szerzetesnek Krisztus fölként szolgáló élete volt: munka és imádság. Inkább a tudós életéről óhajtunk elmondani egyet-mást, mi jellemző egy nagy magyar tudós életére.

P. Fényi 82 éves korában halt meg az elmúlt napokban s a lapok néhány sorban megemlékeztek a világhírű csillagász haláláról. Ott volt a halál híreről szóló tudósításban, szégyenszemre, hogy „több külföldi egyetem diszdoktora, több híres külföldi tudományos Akadémia rendes tagja és a magyar Tudományos Akadémia levelező tagja.”

Olvasóink bizonyára tudják, hogy a magyar Akadémiának is vannak rendes és levelező tagjai. A legkiválóbbak „rendes” tagok, azután vannak kevésbé jelentősek, ezeket levelező tagoknak hívják. P. Fényi nálunk csak levelező tag volt. Nem ok nélkül! Amikor a nálunknál műveltebb országok tudósainak tudomására jutott, hogy él hazánkban egy csillagász, akinek korszakalkotó felfedezései vannak, akinek vizsgálódásai jelentős mértékben vitték előre a csillagászat tudományát, amiről P. Fényinek könyvei alapján meggyőződést szereztek, első dolguk volt, hogy a híres, nagy tudományu magyar férfit világhírű egyetemek disz doktorává, tudományos intézetek, Akadémiák rendes tagjává választásuk meg. Nálunk hallani sem akartak róla. Miért? Talán azért, mert a mi Akadémiánk tudomány tekintetében fölötte áll amazoknak

s Fényi Gyula nem ütötte meg a kívánt mértéket? Bizonyára nem. Egyszerűen azért, mert P. Fényi pap volt, egyszerű, istenfélő szerzetes, aki nem divatozott vallásellenes ötletekkel. Szerette hazáját. Meghívták egyik híres külföldi egyetemre tanárnak. Nem ment. Magyarországnak akart élni, a magyar hazának akart tudományával hírnevet szerezni. És a magyarok nem ismerték, nem akarták ismerni.

Amerikában minden elemista tudja kicsoda P. Fényi. Nálunk nem tudják érettségizett emberek sem. Az egyik amerikai (philadelphiai) csillagvizsgáló-intézet levelet küldött P. Fényinek. Pontos címét nem tudták hirtelen, hát ráírták a borítékra ezt:

P. Fényi Európa.

És csodák csodája! a levél nyugodtan, minden tévelygés, kódorogás nélkül eljutott Budapestig. Ott aztán megrekedt. Csak nagysokára tudták meg, hogy Kalocsára kell továbbítani.

P. Fényit később a Magyar Tudományos Akadémia, hogy szó ne érje a háza tájékát, beválasztotta levelező tagjának. Ez a kiváló magyar tudós sorsa.

Most ott állunk sirja előtt. A sűrű szürke fellegek alól parányi résen át rámosolyog a nap. Fáradt sugarai meg-megcsillannak a fagyos hópihéken. Talán eljöttek, hogy az agg tudósnak, buzgó kutatójuknak homlokára bucsucsókot lehéljenek . . .

A Szent István Társulat nagyszerű ujdonságaira, melyeket a könyvismertetésben közlünk, e helyen is felhívjuk olvasóink figyelmét,

„Az ötödik evangélium.“

A minap a posta nagy levelet hozott. Egy ismert budapesti cég reklámanyomatványa volt benne. Négy nagy telenyomatott diszes oldal. Elolvastam. Címe: „Az ötödik Evangélium“ története. A hirdethd Renan Ernő, francia író Krisztust gyalázó művét ajánlja csekély 80 pengőért a magyar népnek. A négy oldalas reklámanyomatványban — szeliden szólva jó néhány vaskos tévedést találtam. A derék bretagnei népet úgy tünteti fel, mintha azok mind eretnek Pelagiosok, laza erkölcsű Abélardok, szakadár Lammenais-k és Krisztust gyalázó Renan-ok volnának. Elhagyva a többit csak a legordítóbbat akarom idézni. Azt írja: És az bizonyos, hogy Jézusról szebben, emberien elragadóbban még nem irt senki más, mint Renan. Így ír a reklámozó cég egyik ismeretlen bölcse. Ellenben az európai hírű biblikus Dr. Székely István egyetemi tanár, mást mond: „Jézus nyilvános életének történetét még senki annyira meg nem hamisította, mint Renan Ernő.

Ki is az a Renan Ernő? Franciaországban 1823-ban született papnak készült, de miután a papi fegyelmet megszokni nem akarta, elbocsátották a szemináriumból. 1863-ban írta első művét „Jézus élete“ címmel. Könyve nagy megdöbbenést keltett mindenfelé. Elmozdították tanári állásából s ő biztosabb vidékekre Egyiptomba „emigrált“.

E könyvében Krisztus istenségét tagadja, csalónak, ámitónak mutatja be. Csodáit egyszerű csalásnak minősíti.

Ilyen Istent káromló könyvet akarnak a becsületes magyar nép nyakába varrni, csekély 80 pengőért. „Keleti arcélü“ vigé Chad jön majd a vidékre, hogy „beszervezze“ a keresztény magyar népet e Krisztust gyalázó könyvnek 80 pengőért — havi 8 pengős részletekben — való megvételére.

Keresztény magyar Testvéreim! bárki legyen is az, aki ajánlja Renan Ernő „Jézus élete“ című könyvét, meg ne vedd, még ha „dusan aranyozott vászon kötésben“ akarja is adni, mert tudd meg, hogy 80 pengő — 1.000.000 koronád Isten gyalázására megy. Ezt a könyvet nem csak katolikus, de semmiféle vallásu tisztességes ember sem veheti kezébe.

Ha az Ur Jézus életét akarod olvasni. vedd meg az Ujszövetségi Szentírást.

Azt mondják, hogy Renan mikor a szemmináriumból elbocsátották, egy handlénál vett új ruhát. Mi azonban majd csak katolikus kiadóktól, egyházi jóváhagyással elbocsátott Jézus életét veszünk. (f.)

Iratkozzunk be a Tudósító kölcsönkönyvtárába!

Havi 50 fillér Mindennap nyitva a belvárosi plébánián.

F E B R U Á R

1. Szerda Szt. Ignác pk. vt.	9. Csütörtök szt. Cirill hv.
2. Csütörtök Gyertyaszentelő B. A.	10. Péntek szt. Skolasztika hv. †
3. Péntek Sz. Balázs pk. vt. † (1. péntek)	11. Szombat Bold. Szüz lurdi megjel,
4. Szombat Korz. szt. András	12. Hatvanad vasárnap
5. Hetvened vas. sz. Ágota sz. és vt.	13. Hétfő szt. Katalin sz.
6. Hétfő szt. Titusz pk. és vt.	14. Kedd sz. Valentin pk. és vt.
7. Kedd szt. Romuald ap.	15 Szerda szt. Fausztin vt.
8. Szerda Mat. szt. János hv.	

(A vastag betű szentmisére a † bőjt megtartására figyelmeztet)

Február 2-án Gyertyaszentelő B. A. ünnepe, annak az eseménynek emlékére, hogy születése után 40. napon az isteni kisdedit a templomba vitték és érette mint elsőszülöttért a törvényben előirt áldozatot bemutatták. E napon „a világ világosságának” jelképéül az összes templomokban a szokott nagymise előtt: belváros, rókus, felsőváros 10 óraker, alsóváros, ujszeged 9 óraker, a megszentelt gyertyát körmenetben körülkísérik.

Február 3-án, szt. Balázs napján a reggeli misék után torokáldás.

Február 3-án délután 5 óraker kezdődik felsővároson a B. Sz. lourdesi

megjelenésének kilencede, naponkint 5 óraker szentbeszéddel és litániával. Végződik 11-én reggel fél 8 óraker közös áldozással.

Február 5-én a fogadalmi templomban délután 5 óraker litánia utána titokváltás,

Február 12-én dicsőségesen uralkodó Szentséges Atyánknak XI. Pius koronázásának évfordulója. E napon 10 óraker a fogadalmi templomban ünnepélyes szentmise, melyen a hatóságok és a hivek könyörögnek az anyaszentegyház főpásztorának testi és lelki jólétéért.

A SZEGED-BELVÁROSI RÓM. KAT. EGYHÁZKÖZSÉG ELNÖKÉTŐL.

12/1928 szám.

HIRDETMÉNY,

A Szer. Szab. 34. §-ához képest közhírré teszem, hogy a Szeged-Belvárosi Róm. Kat. Egyházközség 1927. évi Zárszám-ádása és az 1928. évi Költségvetése elkészültek s az egyházközségi irodában (Londoni-körüt 11. Városi Árvaház) hétköznaponként délelött 9—11-ig és délután 3—5 óráig megtekinthetők.

A jelen hirdetmény közzétételétől számított 15 napon belül az egyházközség minden választója jogositva van ezekre a munkálatokra az egyházközségi képviselőtestülethez észrevételeit előterjeszteni vagy az egyházmegyei hatósághoz felebbezni.

A felebbezést és az észrevételeket az Egyházközségi Tanácshoz címezve az egyházközségi irodában írásban kell beadni.

Szeged, 1928 január hó 26-án.

Muntyán István s. k.
világi elnök

Gyertyaszentelő Boldogaszszony. Február 2-án telik le karácsony után a 40. nap. Emléknapja tehát ez ünnep az Ur Jézus bemutatásának a templomban. Ezen a napon nevezte az isteni kisdedet Simeon a világ Világosságának, midőn hálaénekét zengedezte amiatt, hogy szemei láthatták az Üdvözítőt. A pogány rómaiak e napon az alvilág fejedelmének ünnepét tartották, érthető tehát, ha a katolikus Egyház régtől fogva a világ Világosságát ünnepeli s jelképét: a tiszta viaszgyertyát szenteli meg és hordozza körül ünnepélyes menetben.

A gyertyaszentelés ma a következő szertartással történik:

A pap violaszínű vecsernyeköpenyben lép az oltárhoz. A violaszín általában az áldások és szentelések szertartásának színe, ma azonban azt is jelenti, hogy a bűn homálya uralkodik addig, míg Krisztus: a világ Világossága meg nem jelent. Őt könyörgést mond a szertartást végző pap. Ezek elsejében a boldogságos Szűz és minden szent közbenjárására Isten áldását kéri a gyertyákra, melyeket a nép tisztelettel óhajt kezében hordozni és így Istent énekkel dicsérni. A második imádságban arra hivatkozik, hogy a Mindenható Simeon karján akarta Egyszülöttét bemutatni: éppen úgy áldja meg gyertyáinkat, hogy azokat Isten szent szeretetével eltelve mutathassuk be az Ur templomban. A harmadik imádságban az

Ur Jézushoz, az igaz világosság-hoz fordul a pap és kéri, hogy valamint a gyertya elüzi az éj sötétjét, úgy távozzék el lelki szemünk elől a bűnök vaksága és az örök élet kifogyhatatlan fényességébe jussunk. A következő könyörgésben arra emlékeztet az Egyház, hogy Isten már Mózesnek megparancsolta, hogy szent színe előtt olajlámpák égjenek, éppen úgy adjanak külső világosságot gyertyáink és el ne fogyjon a Szentlélek világossága lelkünkben. Az utolsó imában pedig alázattal kérjük az Ur Jézust, hogy valamint Simeon a bemutatáskor a Szentlélektől megvilágosítva felismerte, karjára vette és megáldotta Őt, a Szentlélek kegyelme világosítson fel és oktasson bennünket is, hogy Jézust igazán megismerjük és szeressük.

A pap ezután szentelt vízzel meghinti és tömjénnel megfüstöli a gyertyákat, amelyeket meggyújtanak és a papság és nép között kiosztanak. Tudnunk kell, hogy a kiosztáskor a gyertyát átvevő — a világi hívő is! — letérdel megcsókolja tisztelettel a gyertyát és azután a pap kezét. Eközben Simeon hálaénekét énekeli a kar, utána pedig a körmeneti kerverset: „Kelj fel, Uram, segíts meg minket: és szabadíts meg, minket a te nevedért.“ A szerep felszólítására: „Menjünk békében!“ az énekkar így válaszol: „Krisztus nevében. Amen.“ Most a kereszt elővitele mellett megindul a menet annak emlékére,

hogy ilyenféle menetben vitték a templomba bemutatni a világ Világosságát. Erre int a körmeneti ének: „Ékesítsd fel hajlékodat Sion és fogadd a Krisztus-királyt, öleld át Máriát, aki az ég kapuja: mert Ő hordozza az új fény dicsőségének Királyát: megállapodik a Szűz, kezein hordozva a hajnalcsillag előtt szült Fiát: akit karjaira vevén Simeon, hirdette a népeknek, hogy ő az élet és halál Ura s a világ Üdvözítője.“

A körmenet visszaérkezével, minthogy már megjelent a világ Világossága, fehér ruhát ölt a papság a Szűzanya tiszteletére s égő gyertyával indul az oltárhoz az ünnepi mise megtartására. Az evangélium alatt s Urfelmutástól áldozásig szintén kézben vannak az égő gyertyák.

Az ünnepélyes esküvőről. Kétféle esketési szertartást ismer az Egyház: az ünnepélyeset és az egyszerűt. Ünnepélyes esküvő alatt nem a külső fénnel ragyogó násznép jelenlétében, orgona- és zeneszó mellett, diszes papi segédlettel, szentbeszéddel végzett esküvőt értjük. Mindez szép és fölemelő, de mégsem lényege az ünnepélyes esküvőnek amely abból áll, hogy miután a szorosan vett esketési szertartást elvégezték, az eskető pap szent misét mond az új házásokért s ebben a szent misében külön áldásban részesíti őket.

A misekönyvben külön mise-szöveg áll: Missa pro sponso et sponsa: a jegyesekért való mise. Ezt csak vasárnap és a nagyobb egyházi ünnepeken nem szabad elmondani. Ha tehát ily napon tartanak ünnepélyes esküvőt, akkor az ünnepi mise-szöveget ol-

vassa a pap, de a nászáldást azért elvégzi és megemlékezést vesz a szentmise gyűjtőimádságában a jegyesekről. Nem szabad ezt az ünnepélyes áldást a két tiltott időben: advent I. vasárnapjától karácsonyig és hamvazószerdától husvétig adni. Ilyenkor tehát az ünnepélyes esküvők szünetelnek. Érdekes a szövege a nászmisének. A szent lecke Szent Pál apostol tanítását adja a hitvesi szeretetről, az evangélium pedig az Ur Jézus törvényét a házasság felbonthatatlanságáról. Az offertorium szövege utal a bizalomra, melyet a Gondviseléssel szemben kell az új házásoknak táplálniok. Urfelmutatás után, mikor már a Miatyánkot is befejezte a pap, hirtelen megszakítja a szent misét s az előtte térdelő új házásokat hosszabb áldásban részesíti. Szent áldozáshoz is járulnak, hogy az Ur Jézus maga erősítse őket nehéz jövő hivatásukban. A szent mise végén, az utolsó áldás előtt újra az oltárhoz járulnak s akkor a pap a következő áldást adja reájuk: „Ábrahám Istene és Izsák Istene és Jákob Istene legyen veletek: és Ő tegye teljessé áldását rajtatok: hogy lássátok fiaitok fiait a harmadik és negyedik nemzedékig és azután végnélkül legyen örök éltetek.“ Erre buzdító beszéd következik, majd szentelt vízzel való meghintés, mire a pap folytatja és befejezi a szent misét.

Nem volna szép dolog, ha ifjú házassaink ilyen nászmisével egybekötött ünnepélyes esküvővel kezdenék házasesetüket? És nem is kerülne annyiba, mint a délutáni esküvők hiu fénye s az utánok következő nagy — trakta-

Kohl Medárd samosatai felszentelt püspök, az esztergomi főképtalan olvasó kanonokja, életének hatvankilencedik évében elhunyt. A gyászshir, amely váratlanul jött, mélyen megrendítette az érseki várost és az egész ország lakosságát. Temetését Rott Nándor dr. veszprémi püspök végezte. Kohl Medárd dr. 1859-ben Radafalván született és már középiskolái utolsó éveit Panonhalmán végezte. Az innsbrucki egyetem után 1885-ben pappá szentelték. 1889-ik évben Vaszary Kólos titkára lett és mikor Vaszaryt a király hercegprimássá nevezte ki, Kohl Medárd a hercegprimás titkára maradt. Egy alkalommal saját élete kockáztatásával mentette meg Vaszary primás életét, amiért pápai prelátus, majd protonotiriussá nevezték ki. 1890 december 27-én samosatai püspökké szentelték és a hercegprimás segédpüspöke lett.

Berecz János dr. személyében a szegedi egyetem női klinikája új vezetőt kapott. Nem mulaszthatjuk el az alkalmat, hogy az ujonnan kinevezett egyetemi tanárt őszinte örömmel üdvözljük. Üdvözljük mint nagynevű tudós professzort és üdvözljük, mint egyházunknak hűséges fiát, akinek itteni működése hasznos lesz a tudományban, értékes a közéletben és kedves a társadalomban.

A szatymazi egyházközség melegen szeretettel ünnepelte első plébánosát Virágh Vincét nevenapján. E kedves alkalommal Szűz Máriát ábrázoló értékes olajfestménnyel lepétek meg hivei.

Tiltakozó gyűlést tartanak Budapesten az üldözött mexikói katolikusokért a Sándor-utcai régi képviselőházban február 5-én.

A Tudósító kölcsönkönyvtára részére dr. Hainiss Elemérné urnő pénzadományt, Czike Gábor, Máriaföldy Márton dr., Csomák Elemér urak könyveket küldtek. Köszönet érte.

Enekek rendje: Február 2. Isten legszebb temploma, Imádunk szent Östya, Égi Szűz virág. Febr. 5. Szent buzgalom vonz minket, Ez nagy Szentség valóban, Add nekem Jézus szivedet. Február 12. Szeretettel jönnek Hozzád, Zalogát addad óh Jézus Nagyszonyunk, hazánk reménye.

Nyereség és népjólét. Brüsszelben a szociáldemokrata szervezettek nemrég tüntető felvonulást rendeztek a vasárnapi munkaszünet és alkoholtilalom ellen. A belga keresztény iparos szövetség azzal válaszolt a tüntetésre, hogy feliratot intézett a kormányhoz, melyben a vasárnapi munkaszünet és alkoholtilalom rendeletének szigorú keresztültvitelét kéri, mert ezek a rendeletek a munkásosztály anyagi és erkölcsi jólétének előmozdítására rendkívül előnyösnek bizonyultak.

Elégedetlenek Elzász katolikusai. Az elzászi katolikusok megdöbbenéssel figyelik a francia kormány azon törekvését, hogy az elzászi iskolákat is megfossa felekezeti jellegüktől és a többi francia iskolák mintájára kiküszöbölje belőlük a vallásoktatást. Strassburg püspöke feliratot intézett Poincaré elnökhöz, s felsorolta benne az elzásziak aggályait és sérelmeit. Kéri saját hivei számára is ugyanazokat a jogokat, amelyeket a strassburgi zsidók élveznek. Beadványát a következő szavakkal fejezi be: „Ez az eljárás bizonyonnyal nem fogja szorosabbra fűzni azt a kötelékét, amely Elzászt Franciaországhoz kapcsolja.“

Márca

Hogyan él a pápa?

A Szentatya elzárva a világtól, mint önkéntes rab él a Vatikán óriási épületében. Élete rejtettebb, mint a világi uralkodók élete, a hívők óriási tömege nem részesülhet abban a szerencsében, hogy a pápát láthassa. Helyesnek tartjuk, hogy legalább így írásban ismerkedjenek meg olvasóink a Szentatya napi munkájával.

XI. Pius korán kel. Maga nyitja ki ablakát, majd megborotvátkozik. Azután a szokásos előkészülettel és hálaadással elvégzi szentmiséjét. Szentmise után elmélkedik. Hetenként pénteken gyónik. Gyóntatója a piemonti jezsuita P. Alisandi. A Szentatya az Oltárszentiség kápolnában végzi gyónását. Ide délután 4 órára jön le. Gyónás után a gyóntatóból újra egyszerű jezsuita pap lesz: letérdel Krisztus földi helytartója előtt, akitől áldást kap.

Az egyszerű reggeli után titkáraival folytat megbeszéléseket az egyház feje. Kilenc órakor fogadja a bíboros államtitkárt. A pápa nagyon alapos és óvatos a kérdések megvizsgálásában és sok időt fordít rájuk. Ezek után kezdődnek a kihallgatások és pedig először a magán (püspökök, szerzetesrendek előjárói, stb.) és a közös kihallgatások (zarándoklatok, stb.) melyek délután 2 órakor érnek véget.

Ekkor ebédel a Szentatya. Étlapja mindig rendkívül mértékletes. Asztalán látszik, hogy ételeit ferences lelkület készíti: szakácsa t. i. egy bajor ferencesrendi testvér. Állandóan egyedül étkezik, mint Krisztus földi helytartója. Naponta, még esős időben is, sétál a vatikáni kertben a lourdi Madonnáról

nevezett helyig. Őszentsége olyan fűgér jár föl-le a vatikáni kert lejtős kis dombjain, hogy a kíséretében levő fiatal prelátusok alig tudnak vele lépést tartani. Séta után egy csésze kávé iszik. Ez az egyedüli tápláléka ebéd idején kívül.

Utána dologhoz lát egész késő estig. A vacsora ideje nagyon kétséges a pápa sohase tudja, mikor fejeződik be munkája. A felső emeleten levő lakosztályába este 8 óra után szokott fölmenni, de gyakran 9 sőt fél 10 után is. Vacsorája ép oly mértékletes, mint ebéde. Ilyenkor nála vannak titkárai, hogy téjékoztassák a napi hírekről.

10—11 óra felé visszavonul szobájába és íróasztalához ül, hogy rövid kivonatban leírja egész napi munkáját és elintézzze saját személyes ügyeit. Majd elmélkedik és hosszasan imádkozik. Ez az Isten órája.

Ha az ember XI. Piushoz közeledik rögtön hatalmába keríti a belőle kiáradó megértő jóság. Ugy tűnik fel, mintha a Szentatya szíve kívülről ragyogna és keresné hogyan segítsen, bátorítson, vigasztaljon. Beszéde lassu, mélyről jövő és mélyre ható. Azonnal érezni, hogy nála a szavak és a mondatok nem üres alakok, hanem szívet-lelket közölnék velünk. A lényéből kiáradó édesség mellett ott van arcán a melankólikus gondolat, mely egyre eszébe juttatja a vállára nehezedő súlyos terhet: az egész egyház gondját. Mikor elhagyjuk kimondhatatlan bizalomtól és megértéssel, hogy szent az, aki Isten Egyházát kormányozza. Imádkozzunk érte!

Apróságok.

Egy hitoktató feljegyzéseiből.

Egy hitoktató a lélek értékéről beszélve megkérdez egy 8 éves csöppseget:

— Mire kell jobban vigyáznod a testedre, vagy a lelkedre?

Az apróság nagy határozottsággal felel:

— Testemre, mert a lelkem ugysem hal meg. —

Mi a kommunizmus?

— Hát koma maga már sok újságot olvasott, többet tudhat, mi tulajdonképpen az a kommunizmus?

— Hm! Teszem azt, ha bemegyünk a kocsmába, és maga fizet én meg iszom.

— De hát ha én is kommunista vagyok?

— Akkor a korcsmáros fizet.

— És ha az is kommunista?

— Akkor a f... tudja mi a kommunizmus.

A Tudósító kölcsönkönyvtarából.

Andrássy: Széchenyi István.
 Archen: A forgatag.
 Lamberth: A magyarok hazája.
 Alarcon: Különös történetek.
 Andor M.: Bébi memoárjai.
 Altay: Az amerikai leány.
 Bougaud: A kereszténység és korunk.
 Boross: Mártha.
 Ferruccop: Vázlatok a zeneművészet esztetikájából.
 Beniczkyné: Tűzben.
 Blaskó: Kolombus tojása.
 Cselkó: Fejőstehenek okszerű takarmányozása.
 Demény: Trifolium.
 Endrődy: A magyar költészet kincsesháza.

Eötvös: Emlékezések.
 Ewarts: Villám.
 Erdős R.: Fioretti.
 Fodor: Fuvolás férfi.
 Gárdonyi: Egri csillagok.
 Glyn: Mámor.
 Galopin: A vöröstéglás villa rejtélye.
 Gaál: Az édes anyaföld.
 Gyulai Pál: Egy régi udvarház utolsó gazdája.
 Good Pál: Erkölc és erő.
 Jakab: Árgirus.
 Jókai: A fekete vér.
 Kallós: Görög mithológia.
 Komáromi: Szegénylegények.
 Lukacsics: A Galilei kérdés.
 Verne: Tizenöt éves kapitány.

Könyvismertetés.

A Szent István-Társulat a könyvpiacon kiállítás és tartalom tekintetében szebbnél-szebb kiadványokkal jelent meg. Köztük van a kitünő Tarczai-nak nagyhatású Margit legendái c. művének második kiadása. U. ö. A budai gyár — félmult időkben c. új művében regény alakjában dolgozza fel Kassay Domonkos romantikus életét, és több kisebb elbeszélést hoz Tabán mult századvégi életéből. Új kiadásban jelentek meg Dedek Cr. Mária-legendái és Vas G. A nemzet napszamosai. Kisebb gyermekeknek nagy örömet fog szerezni Pohárnok I. A gyermekek királya. Az ifjusági regények között van Székely N. Krisztus apródjai c. műve a gyermek-keresztshadjáratok idejéből, Migend Dezső A saomatheusi remete,

Burnet: A padlásszoba kis hercegnője, Dickens: Dombey és fia c. regényei. A nagy népszerűségnek örvendő Böle Kornél: Spanyol földön és Kelemen Andor: Tuth-anh-amen földjén c. utirajzai nemcsak szórakoztató, de ismeretterjesztő olvasmányok is. A felnőtteknek tetszeni fognak Bordeaux: Veszedelmes játék, P. L' Ermite: Az édes anyaföld és P. Keller: Titokzatos sziget c. regénye. A vallásos költészet képviseli a kiadványok között M. Szerviczky: Jézus c. műve, amely az egyetlen magyar Messiáda és Dohány M.: Sz. Katharina c. drámai költeménye 3 felvonásban. Az első az angolkisasszonyok, a második az iskolanővérek szerzetének tagja.

Varga Mihály Aradi-utca 7. sz. Szeged

a Rudolftéri vasuti megállónál.

Kötéltáru, istráng, kötőfék, marhakötél stb., zsák ponyva, lópokróc, spárga, halászháló, szöllőkötő és hasonló cikkek a legolcsóbb gyári áron kaphatók.

Telefon 469. szám.

Szerkesztői üzenetek

Kongreganista, Szeged. Renan könyvének reklámjával lapunk más helyén foglalkozunk. Itt csak annyit: maga az a tény, hogy egy immár 35 éves munkát most kínálnak a magyar közönségnek, nagy lebecsülése a publikumnak, mert feltételezi, hogy egy régen túlhaladott és az egész kulturvilágban már kellő értékére leszállított könyv, melyet mint szenzációt reklámoz, a magyar intelligenciának még ujdonság. Egészen más kérdés az a durva inzultus a kereszténység ellen, hogy a könyvet Ötödik Evangéliumnak nevezik. A négy evangélium a Szentírásnak kiegészítő része. Annak a Szentírásnak, melyből szent hitünk táplálkozik. Evangéliumnak már az első századokban nevezték el. Egyenesen szemtelenség kell ahhoz, hogy most akárki egy hitvány könyvet ezek mellé a Szentlélektől sugalmazott könyvek mellé soroljon, vagy hasonlóan nevezzen el. Katolikus ember a könyvet bűn nélkül nem veheti meg.

Kiváncsi, Szeged. Mi igaz abból, hogy milyen újításokkal jön az új hercegprímás, melyekről a szegedi radikálisok lapja oly feltűnő részleteket hozott? Egyszerűen semmi. Vagy elhiszi valaki, hogy a Vatikán legelső gondja éppen ezt a szegedi lapot értesíteni szándékairól? Az a lap egyszerűen — makkal áldodik: szeretné, ha a katolikus papok visszavonulnának először a politikától, aztán a közélettől, aztán az iskolából, végül a templomból. Egy kis Mexikót szeretne . . .

Dr. Sz. Gy., Szeged. A küldött kéziratot nagyon köszönöm, sajnos azonban, nem közölhetem tárgya miatt, mely a figyelmet már megindított akciónktól elterelné.

Egy katolikus, Szeged. Mennyivel többet érne írása, ha aláírta volna nevét! Így sorsa a papirkosár.

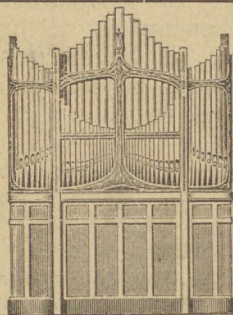
K. L. Szatymaz. Az új budapesti rendőrfőkapitány protestáns, akit a kedvéért mellőztek, katolikus.

Felelős szerkesztő:
vitéz Mária-földy Márton dr
A lapot szerkeszti:
Balogh István

Felelős kiadó:
Szeged-belvárosi plébánia és a
Katolikus Családok Szövetsége.

Kedvezményes előfizetést nyitunk a Szent István könyvek

új sorozatára. — 8 kötet 52—62 számig pengő 48.20 bolti ár helyett csak 33.60 pengőért kapható, ha október 15-ig előfizet. — Egyes kötetek is kaphatók ilyen feltételek mellett. — Azonkívül ahány új kötetet megvesznek annyi régi kötet kapható 50% engedménnyel. **Szent István Társulat szegedi fiókjánál.**

RIEGER OTTÓ Orgona - gyára

Budapest, X. Szigligeti-utca 29 szám. (Rákossalva)

Gyáraiból fennállás óta 2300 új orgona került szállításra, közöttük a Mátyás-templom 80 változatu, Bpest ferenc-rendi 56 változatu, Szeged-Rókus 30 változatu orgona stb.